ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.-ΕΤΟΣ ΙΖ'.-ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ. 7195
ΓΡΑΦΕΙΑ & ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
Ἀριθμ. Τηλεφώνου 4—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Ματάνδρου ἀρ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΡΙΤΗ
15
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1935

Σελήνη 18 Ἀνατολὴ ἡλίου 6.20 Δύσις 6.11'
Λουκιανοῦ μάρτυρος

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΟΙΚΕΙΟΘΕΛΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κόσμος περιέρχεται εἰς ἔντονον ὀργασμὸν λόγῳ τῆς ἐπιδόσεως τῆς Ἰταλίας ἐν Ἀβυσσηνίᾳ, ἡ Γερμανία προβαίνει σιγὰ-σιγὰ εἰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς στάσεως αὐτῆς ἀπὸ πολιτικῆς, δηλονότι ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ἐπὶ τῆς ἐκτοξευθείσης ὑποψίας κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ διαπιστώσας ὅτι ὁ γερμανὸς ἀρχηγὸς Χίτλερ εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τηρήσῃ τὴν εὐθύγραμμον πολιτικὴν του ἐν τῷ πνεύματι τῶν παρ' αὐτοῦ ἐπανειλημμένως γενομένων καὶ τελευταίως ἐν Νορεμβέργῃ εἰς τὸ μέγα συνέδριον τοῦ κόμματος ἐξαγγελθεισῶν δηλώσεων, ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας, πολιτικὴν ἣν θὰ συνεχίσῃ ἀπαραβάτως καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ὁ γερμανὸς ἀρχηγὸς βεβαιώνων εἰς τὰς διαφόρους ἐσκαρίας ὅτι ἡ Γερμανία, εἰδικὰ ἐν ἀκολουθήσῃ ἐρηνικὴν πολιτικὴν, ἐν ὅσῳ δὲν γίνεται λόβεσις ἐναντίον της καὶ δὲν προβάλλονται τὰ ζωτικά της συμφέροντα, Ὁ Χίτλερ ἐπιμένει ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέρον λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἐξαγγείλας ὅτι ἡ Γερμανία μὲ τὴν στρατιωτικὴν της ἀναγέννησιν δὲν ἐπιδιώκει ποσῶς ἐπιθετικοὺς σκοπούς. Ἐὰν αἱ διαπιστώσεις αὗται τοῦ Χίτλερ ἀτέθησαν ἐν ἀμφιβόλῳ παρὰ τὰν μὲν καὶ τὰν δὲ, καταπίπτουν ἤδη κατ' ἀρχὴν ἡ σιγιὴν θὰ ἦτο δυνατὸν εἰς ὀρυδόκτας καὶ ἀκόλουθήσουν καὶ ἄλλα σχέδια.

Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς Δρ. Ἰωσὴφ Γκαῆμπελς δηλοῖ ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Χίτλερ ὅτι ἡ Γερμανία εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐμμένῃ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν εἰς τὴν οἰκειοθέλειαν ὀδετερότητα καὶ νὰ μὴ παρεκκλίνῃ εἰς διενέξεις. Ἡ ἀπόφασις αὕτη διαβεβαιώσεις γερμανικῆς ἀγάπης πρὸς τὴν εἰρήνην παρέχεται ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν τελευταίαν ἐξαιρετικὴν σχολιασθεῖσαν ἐπίσκεψιν τοῦ ὑπουργοῦ πρωθυπουργοῦ Γκέμπες εἰς Βερολίνο, μὲ ὁ ταξείδιον τοῦ γερμανοῦ πρεσβευτοῦ φὸν Ρίμπεντροπ εἰς τὰς Βρυξέλλας καὶ ἐνώπιον τῆς γνωστῆς στάσεως τῆς Γερμανίας ἀπέναντι τῆς Λιθουανίας, ὅπου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Μέμελ οἱ Γερμανοὶ ὑφίστανται βαρείας διώξεις γεγονός, τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην ἐπιβεβαιοῦται καὶ ὑπὸ ἀξιοπίστων παρατηρητῶν. Ἐν ᾧ ἡ Ἐφημερὶς τῶν Ἐθνῶν» τῆς Γενεύης ἀποκαλεῖ τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸν ἀμερικανικὸν τρόπον τὸν «κίνδυνον ὑπ' ἀρ. Τῆς Ἐδιμβέρας» ἐν ᾧ ἐλβετικὰ φύλλα προαγγέλλουν ὅτι ἡ Γερμανία θέλει νὰ εἰσβάλῃ εἰς τὴν Λιθουανίαν, κατ' αὐτὴν τὴν σιγιὴν ἡ Γερμανία λέγει: «θέλομεν νὰ παραμείνωμεν ἡσυχοι, θέλομεν τὴν εἰρήνην».

Ἐξ ὅλου αὐτόχρημα δρμῶ ὅλα οἱ ἐπίσημοι κόλοι ἀποκρούουν ἐντυπῶσα τὰς πολυκρόους εἰδησεογραφίας καὶ τοὺς ἀναφόρους συνδυασμούς, ποὺ ἐκφράζονται ἀπὸ διαφόρους ἡμῖν περὶ τῶν μυστικῶν σχεδίων στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας. Ὁ γερμανὸς ὑπουργὸς Λατίκη, ἀναφαίνεσας καὶ Προπαγανδίας Δρ. Ἰωσὴφ Γκαῆμπελς δηλοῖ ὅτι ὁ ἐπὶ θύρας χειμὼν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἐξωτερικῆς πολιτικῆς κάνῳ τὴς ἐπεμένης διεθνοῦς καταστάσεως πρὸ μεγάλων φορτωμάτων καὶ καμμία δόμωμις ἐν τῷ κόσμῳ θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ διαφυλάξῃ τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τοῦ νὰ παραουρθῇ τὴν στρόβιλον ἐνδεχομένων γεγονότων, ἐὰν ἦτο ἄοπλος. Ἀλλὰ τὴν σήμερον στηρίζεται ἡ ἀλκιοθέλεις ὀδετερότης τῆς Γερμανίας εἰς τὴν ἰδίαν δύναμιν τοῦ Ἔθνους.

Ὁ κόσμος λέγει ὁ Δρ. Γκαῆμπελς ἐντόνως, ἀς λύσῃ μόνος τὰς φιλονεικίας του. Ἐὰν ἤθελετο ἡ ὑπόπεσία νὰ σπρωχθῇ ἡ Γερμανία εἰς τὰ φιλονεικίας ταύτας, ἀσφαλῶς θ' ἀντιταχθῇ παρ' αὐτὰς ἀντίνοιας. Ὅταν ὁ Δρ. Γκαῆμπελς τονίζει ὅτι ἡ Γερμανία δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ περιλάβῃ εἰς οἱαδήποτε διενέξεις, ἀναλαμβάνει τὰς εἰρηνικὰς δηλώσεις εἰς ἀς προέβη ἀπὸ τοῦ ὁ Ἔθνος ὁ Γερμανὸς ἀρχηγὸς τὴν τελευταίαν ἐν Νορεμβέρῃ. Ἡ Γερμανικὴ διπλωματικὴ ἀντιπόκρισις, διερμηνεύουσα τὰς προθέσεις τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τοῦ Βερολίνου, ἐπιβεβαιοῖ καὶ πάλιν τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας ἀποκρούουσα ὅλας τὰς αἰ ὁποῖαι διαδίδονται κατὰ τοὺς τελευταίους καιροὺς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰδιαιτέρως δ' ἐπίσης ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐν Γερμανίᾳ ἐπίσκεψιν τοῦ Οὐγγρου πρωθυπουργοῦ. Ἐπιδιώκεται καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ ἐκτοξευθῶν ὑποψίαι κατὰ τῆς Γερμανίας καὶ νὰ διεγερθῇ ἡ δυσπιστία ἄλλων ἐθνῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἡ Γερμανία ἐπιθυμεῖ νὰ συνεχίσῃ τὴν εἰλικρινῆ της εἰρηνικὴν πολιτικ ν, οὕτω ἐκφράζεται ἡ ἡμιεπίσημος πηγὴ τοῦ Βερολίνου. Ἡ μεθοδικότης, μὲ τὴν ὁποίαν ὡρισμένοι κόκλοι ἀπεπειράθησαν νὰ φέρουν ἐνστάσεις καὶ ἀβεβαιότητα εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις, δύναται μόνον νὰ ἐξηγηθῇ μὲ τὸ ὅτι ἀποδίδονται εἰς τὴν Γερμανιαν σχέδια, τὰ ὁποῖα ἴσως νὰ ἀνελάμβανον οἱ ἄλλοι εὐρισκόμενοι εἰς τὴν θέσιν τῆς Γερμανίας.

Ἡ παραδειγματικὴς σαφὴς ὁδὸς τῆς Γερμανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ὡς αὕτη ἐξετέθη ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχηγοῦ μᾶλλον ἢ ἄπαξ, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φραχθῇ δι' ὑπονοιῶν τῆς Γερμανίας. Ἡ Γερμανία ἐπιδιώκει πολιτικὴν βασιζομένην ἐπὶ ἀγαθῶν σχέσεων πρὸς ὁ λας τὰς χώρας καὶ δὴ πολιτικὴν εἰρήνης, ἥτις στάσις κατέστη τὸ γενικὸν ἀγαθὸν τοῦ Γερμανικοῦ λαοῦ, ὥστε δὲν δύναται νὰ ἀποτραπῇ τὴν κρίσιν τῆς πολιτικῆς ταύτης διὰ τῆς ἐξαπολύσεως τυχοδιωκτικῶν περιπετειῶν. Τοῦτο δ' ἰσχύει ἀκριβῶς καὶ διὰ τὴν στιγμὴν, ὅπου ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰν διάθεσιν νὰ παρασυρθῇ εἰς περιπλοκάς, κειμένας ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐθνόνης της.

Ἀποκρούεται λοιπὸν ὑπότοσ Βερολίνου ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ τοῦ «Γερμανικοῦ κινδύνου», τὸν ὁποῖον τὸ Βερολίνον δὲν στέργει νὰ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ δ στις καθ' ἃ λέγει ἡ «Γερμανικὴ Γενικὴ Ἐφημερὶς» καταλαμβάνει ἀκόμη πάντοτε τὴν πρώτην γραμμὴν εἰς τὰ ὄμματα τῶν Γάλλων. Ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ παρεσύρθη λόγῳ τῆς στάσεως ταύτης εἰς μίαν θλιβερὰν θέσιν γενομένης τῆς Γαλλίας τὸ θῦμα τῆς Ρωσσικῆς πολιτικῆς τοῦ Μπαρτοῦ καὶ ἐγκαινισθείσης οὕτω τῆς ἀποξενώσεως ἀπὸ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἀπόπειρα νὰ κερδίσῃ τὸν Μουσσολίνι ὡς σύμμαχον διεκύβευσεν ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ προεκάλεσε τὴν σθεναρὰν ἐπέμβασιν τῆς Ἀγγλίας εἰς το ζήτημα τῆς πολιτικῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἡ Γαλλία ἠναγκάσθη ν' ἀποστῇ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς Ἰταλίας, χωρὶς ν' ἀνταιμειφθῇ διὰ τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ δεδομένου ὅτι στιγματίζεται ὑπὸ τῆς Ἰταλίας ὡς προδότης θὰ τῆς εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην πρὸς τὰ, δ θεῖς τῆς ὑποσχέσεις καὶ διαβεβαιώσεις. Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι ἡ συνέπεια τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς, ἥτις θέλει νὰ διαβλέπῃ ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Γερμανίας τὸν «κίνδυνον ὑπ' ἀρ.θ. 1» ἀπὸ τὸν ὁποῖον κίνδυνον ἡ Γαλλία δ σον κατὰ τὸ παρελθὸν τόσον καὶ σήμερον θὰ ἠδύνατο ἀκόμη χωρὶς ἄλλο ν' ἀπαλλαχῇ, ἐὰν δεχθῇ τὴν κατ' ἐπανάληψιν προσφορὰν τοῦ Χίτλερ, ἡ ὁποία ἀκόμη καὶ τώρα ὀφίσταται.

Ἡ Γερμανία θέλει καὶ χρειάζεται ἡρεμίαν, οὐχὶ δ' ἐν τελευταῖα μοίρᾳ λόγῳ τῆς ἐνδοπολιτικῆς της καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν παραμένουν ἀκόμη νὰ ὑπερνικηθοῦν ἀρκεταὶ δυσχέρειαι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἶναι βέβαιον ὅτι τὰ ἐπιθετικὰ σχέδια, τὰ ὁποῖα ἀποδίδονται τὴν σήμερον εἰς τὴν γερμανικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν παρὰ πολλῶν πλευρῶν, εἶναι ἀβάσιμα. Ἡ Γερμανία εἶναι εἰς τὴν ὀδὸν νὰ ξαναγίνῃ Γερμανία, μᾶς λέγει ἕνας γερμανὸς διπλωμάτης. Ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς θέσεώς της ὡς μεγάλης δυνάμεως δὲν ἐπρατώθη ἀκόμη κατ' οὐδένα τρόπον. Ὁ Χίτλερ εἶνε θετικιστὴς εἰς τὴν πολιτικὴν του διὰ νὰ παραδοθῇ εἰς σχέδια, ὅπως ἐκείνα, τὰ ὁποῖα τοῦ ἀποδίδονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ αἱ διαβεβαιώσεις του, καθ' ἃς ἡ Γερμανία ἐπιδιώκει σήμερον εἰρηνικοὺς σκοποὺς, ἐφ ὅσον δὲν θὰ ἐθίγετο ἡ ἰδία παρ' ἄλλων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τεθῶσιν ἀμφιβολίαι ὅτι ἡ Γερμανία θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀκολουθῇ τὴν εἰρηνικὴν πολιτικὴν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γερμανίας εἰς τὴν ἰδίαν δύναμιν τοῦ Ἔθνους.

ΝΑΥΓΑΕΙ ΚΑΘΕ ΝΕΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙ' ΕΙΡΗΝΙΚΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΑΒΗΣΣΥΝΙΑΚΟΥ

ΣΧΟΛΙΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ἀγγέλλει ὅτι ὁ στρατηγὸς Ἐντζιο Γαριβάλδι, ἀνγονὸς τοῦ μεγάλου Γαριβάλδι, προσωπικὸς φίλος τοῦ Μουσσολίνι καὶ ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως τῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ἀνεχώρησεν ἐκ Ρώμης εἰς Λονδῖνον ὅπου θὰ φθάσῃ αὔριον.

Τὸ ταξεῖδιον τοῦ Γαριβάλδι ἔχει κατ' ἐπίφασιν ἰδιωτικὸν χαρακτῆρα, ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ὅμως πληροφορεῖται ὅτι ὁ στρατηγὸς μεταβαίνει εἰς Λονδῖνον μὲ εἰδικὴν ἡμιεπίσημον ἐντολὴν τοῦ Μουσσολίνι, ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ βολιδοσκοπηθῇ ἡ βρεττανικὴ κοινὴ γνώμη ἐὰν θὰ ἤτο διατεθειμένη νὰ ἀναληφθῶν νέαι διαπραγματεύσεις πρὸς διευθέτησιν τῆς Ἰταλοαιθιοπικῆς διαφορᾶς.

Πάντως ὁ κ. Γαριβάλδι θὰ ἐκφρασθῇ τὰς ἀπόψεις τῆς Ἰταλίας εἰς τοὺς φιλελευθέρους καὶ κοινοβουλευτικοὺς κόκλους τοῦ Λονδίνου.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἐν Ἀδδὶς Ἀμπέμπα ἀπεσταλμένος τοῦ «Ἡνωμένου τύπου» κ. Μίλς ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του μακρὰν συνέντευξιν μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος.

«Μόλις ἀνθίθεν, τηλεγραφεῖ ὁ κ. Μίλλς, εἰς τὸ ἐντελῶς ὀδέρνον ἀνάκτορον, ὅπερ δεσπόζει τοῦ ἀφρικανικοῦ κόσμου, κατεπλάγην ἀντικρύσας καθήμενον ἐν μέσῳ ἀνατολικῶν προσκεφαλαίων καὶ ἐπὶ ἐρυθροστρωμένου θρόνου ἕνα μικρόσωμον μετριόφρονα ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος μὲ χάριν μοῦ ἔτεινε ἕνα σχεδὸν γυναικεῖον χέριεις ἐγκάρδιον χαιρετισμόν:

—Μὲ χαρὰν μου πάντοτε δέχομαι ἕνα Ἀμερικανόν, τοῦ εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, ὅστις καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ καθήσῃ.

Εὐθὺς ἀμέσως, συνεχίζει ὁ ἀνταποκριτὴς, διέκρινα μόνον τοὺς ἐοφυεστάτους ὀφθαλμοὺς τοῦ αὐτοκράτορος γεμάτους θλῖψιν ὅπως τὰ μάτια ἑνὸς ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ὑπέφερε τολὺ καὶ ἐπὶ μακρὸν διὰ νὰ συγκρατῆσῃ τὴν πατροπαράδοτον ἀνδρείαν τοῦ Λεόντος τοῦ Βοῦδδα. Καθήμενος εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, ὅστις ἔφερε μαῦρον μανδύαν, ἠδυνήθην νὰ μελετήσω ἐκ τοῦ πλησίον τὰ χαρακτηριστικά του, τὴν προσωπικότητά του, τὴν στάσιν του, τὴν κατάμαυρον βοστρυχοδῆ γενειάδα του, τὴν βιβλικὴν του ἐντελῶς ἐπιβλητικότητα καὶ τὸ λεπτὸν μὲ κοβαρωτὰ ας γραμμὰς σημιτικὸν του πρόσωπον.

"Ας μὴ πιστεύσῃ ποτὲ ὁ κόσμος, εἶπεν εἰς τὸν Ἀμερικανὸν ἀνταποκριτὴν ὁ Νεγκοῦς, ὅτι ἡ ἱερὰ δι' ἡμᾶς ἐλευθερία θὰ παρεμείνῃ ἐις χεῖρας τῶν Ἰταλῶν. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ εἰρήνη ἐφόσον καὶ εἰς μόνον Ἰταλὸς στρατιώτης μένει εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἄβουσς ἢ τῆς Ἀξώμης. Δὲν θὰ ἀνεχθῶμεν νὰ ἠηστεύσουν τὰς ἐστίας μας.»

Ὁ Νεγκοῦς κατόπιν ἀνέλυσε πῶς φαντάζεται ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ὀργανωθῇ καὶ προοδεύσῃ ἡ Αἰθιοπία καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶχεν ἐγχωρήσει εἰς ἀμερικανικὸν ὁμῖλον τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πετρελαιοπηγῶν, ἐξέφρασε δὲ τὴν θλῖψιν του διότι ἡ ἀμερικανική κυβέρνησις ἐπενέβη διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς συμφωνίας.

Τέλος ὁ Αὐτοκράτωρ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Μίλλς ἐπὶ τῶν προχθὲς διατυπωθεισῶν προτάσεων τοῦ Μουσσολίνι πρὸς συμβιβαστικὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς «Ἔπεν:

—Οἱ ὑπερήφανοι καὶ ἀκατάδηκτοι πολεμισταὶ μου, εἶνε ἀδύνατον νὰ ὁπορέρουν τὴν διαρκῆ κατοχὴν τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς πόλεως παρὰ τῶν φασιστῶν. Ἡ παρὰ τῶν Ἰταλῶν κατοχὴ τῆς Ἄβουής ἔχει δι' ἡμᾶς μᾶλλον αἰσθηματολογικὴν παρὰ στρατιωτικὴν σημασίαν. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐξηφαλίσαμεν ἄλλοτε τὴν ἀνεξαρτησίαν μας καὶ τοῦτο θὰ πράξωμεν καὶ πάλιν.

Κατόπιν προαποφασισθέντος στρατηγικοῦ σχεδίου, ἀφήσαμεν τοὺς Ἰταλοὺς νὰ καταλάβουν τὴν πόλιν, χωρὶς νὰ προβάλωμεν πραγματικὴν ἀντίστασιν. Ἡ Ἄβδουα κατελήφθη ἀνυπεράσπιστος, ἡ δὲ ἐκ τούτου συγκίνησις τῶν Ἰταλῶν εἶνε θεατρικὴ αἰσθηματολογία.

Παρακολουθῶ τὸν πόλεμον τοῦ λαοῦ μου, κατέλῃξεν ὁ αὐτοκράτωρ, μὲ τὴν στοργὴν γονέως βλέποντος τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων του.

Οὐδεμία συζήτησις περὶ εἰρήνης εἶνε δυνατή, ἐφ' ὅσον καὶ εἰς ἀκόμη Ἰταλὸς στρατιώτης παραμένει εἰς τὴν Ἄβδουαν καὶ τὴν Ἀξώμην».

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ ΚΥΡΩΣΕΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Αἱ ἐφημερίδες ἀσχολοῦμεναι μὲ τὴν μελέτην τῶν ἐν Γενεύῃ ἐμπειρογνωμόνων ἐπὶ τῶν κυρώσεων, παρατηροῦν ὅτι αἱ κυρώσεις αὗται λόγῳ τῆς αὐστηρότητός των, ὑπάρχει φόβος, ὄχι μόνον νὰ δημιουργήσουν ἐπιπλοκὰς ἐπιταμένην πολιτικὴν κατάστασιν ἀλλὰ καὶ νὰ διαταράξουν σοβαρῶς τὰς οἰκονομικὰς σχέσεις, αἵτινες εἶνε ἤδη δυσχερεῖς λόγῳ τῆς γενικῆς κρίσεως.

Τὸ «Ἐξέλσιορ» γράφει ὅτι ἡ εἰρήνη ἢ ὁ πόλεμος θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς χρησιμοποιήσεως, τὴν ὁποίαν αἱ κυβερνήσεις θὰ κάμουν τοῦ οἰκονομικοῦ ὅπλου, τὸ ὁποῖον ἐτέθη εἰς χεῖρας των ὑπὸ τῆς ΚΤΕ.

«Ἡ ἀναγόρευσις τῶν πιστώσεων καὶ τῶν ἀνταλλαγῶν, λέγει ἡ ἐφημερίς, θὰ ἐπιδεικνύουν τὸν μαρασμὸν τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων καὶ θὰ αὐξήσουν τὴν ἀνεργίαν εἰς ὅλα τὰ κράτη, τὰ ἐφορμόζοντα ἢ δριστάμενα τὰς κυρώσεις. Εἶνε ἀρκετὰ ἀνησυχητικὸν ὅτι αἱ προβλέψεις περὶ μιᾶς μεγάλης ἀθλιότητος διὰ τὰς λαϊκὰς ἀμάζας ἀντιμετωπίζονται μὲ τόσην ψυχραιμίαν ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς διεθνιστάς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν κυβερνήσεων, οἵτινες δὲν ἀγνοοῦν τὰ συνεχῆ ἐπεισόδια, τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν εἰς τὰ σύγχρονα κράτη.» Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης αἱ οἰκονομικαὶ κυρώσεις τὰς ὁποίας τιὲς ἐφαντάζοντο ἀβλαβεῖς, κινδυνεύουν νὰ ἐχουν ἐπίδρασιν μεγαλειτέραν παρ' ὅσην ἐφαντάζετό τις ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς τῶν κρατῶν τούτων. Τὸ πέραμα τῆς Γενεύης δημιουργεῖ προηγούμενον δυνάμενον νὰ ἔχῃ ἀπροσδοκήτους συνεπείας ἐπὶ τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἰσορροπίας τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν.»

Ὁ «Μικρὸς Παρισινὸς» παρατηρεῖ ὅτι τὸ σύστημα τῶν οἰκονομικῶν κυρώσεων, ὅπερ κατήρτισεν ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ ἐν Γενεύῃ, θὰ ἐξισωθῇ πρὸς πλήρη οἰκονομικὸν ἀποκλεισμόν.

Ἡ «Ζουρνάλ» τονίζει ὅτι ἡ πίδρασις τῶν οἰκονομικῶν μέτρων θὰ εἶνε μᾶλλον ἠθικὴ παρὰ ὑλική. Περισσότερον θὰ θιγοῦν, λέγει ἡ ἐφημερίς, χῶραι ἀπὸ τὴν ἀποίαν θὰ ἀποδοθῶν τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ τῆς Ἰταλίας, ὅπως ἐνῶ ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Γιουγκοσλαυία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἱερεσολύμων, ὁ ὕπατος ἀρμοστὴς τῆς Μεγάλης Βρεττανίας σὲρ Ἄρθουρ Βωλκλέσης ἐστέλλετο τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Κοινοτήτων τῆς Παλαιστίνης προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Ἡ Ἰταλοαβησσυνιακὴ ὀρραξις θὰ ἐντοιοθῇ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν. Ἡ Ἐγγὺς Ἀνατολὴ δὲν πρέπει νὰ πτεῖ θῇ ἢ νὰ ἐπηρεασθῇ διόλου ἀπὸ τὴν σύγκρουσιν αὐτήν. Ἡ εἰρήνη τῆς δὲν πρόκειται νὰ διαταραχθῇ ποσῶς.

Αἱ δηλώσεις αὐταί, αἱ τόσον κατηγορηματικαί, ἀνεκοίνωσαν τὸν λαὸν τῆς Παλαιστίνης.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ὅτι εἰς ἀγόρευσίν του ἐκπεμφθεῖσαν διὰ τῶν Ἰταλικῶν ραδιοφωνικῶν σταθμῶν, ὁ κ. Ἀλοῖζ, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ ἀμερικανικὸν κοινὸν, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Ἰταλία ἔτυχεν ἐντελοῦς ἀδίκου συμπεριφορᾶς ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἥτις ἐχρησιμοποίησε δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ εἰς τὴν Ἰταλοαιθιοπικὴν διένεξιν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς ἀποφάσεις της, τὰς ὁποίας ἔλαβεν δι' ἄλλας ἀντλόγους διενέξεις κατὰ τὸ παρελθόν. Ἡ Αἰθιοπία, εἶπε τὸ δόματα τῆς Ἰταλίας δὲν ἀποτελεῖ μίαν ἀνιαίαν κρατικὴν ὀντότητα, διότι ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς κεντρικοῦ κράτους καὶ ἐξ ἀποικιῶν, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι διοικοῦνται κατὰ τρόπον ἀπόνθρωπον. Ἡ Ἰταλία δὲν ἐξαγωγὴ ἀπηγορεύθη.

ἐνεργεῖ ἀντιθέτως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ συμφώνου Κέλλογκ, διότι τοῦτο ἐπιτρέπει τὴν ἄμυναν, αἱ δὲ Ἰταλικαὶ ὁπλικαὶ ὑπέστησαν ἀπὸ δεκαετίας τὸν ἀντίκτυπον ἐνεργοῦσα μεθοριακὸν ἐπεισοδῶν, τὸν ὁ πολὺ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ Αἰθίοπος

Πληροφορόμεθα ἐκ πηγῆς ἀσφαλοῦς, ὅτι ὁ τέως ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Δ. Μάξιμος, ὁ ἐδρεύκόμενος τῶν Γενεύῃ ὁς πρόεδρος τῆς ἐκεῖ ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐτηλεγράφησε ὅπως ἀναχωρήσῃ ἀμέσως διὰ Γενεύην ὁ Δ)τής τοῦ ὑπουργείου Ἐθ.ικῆς Οἰκονόμίας κ. Θεοδωρόπουλος, προκειμένου νὰ συζητηθοῦν οἱ μελετώμεναι κατὰ τῆς Ἰταλίας κυρώσεις καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐπιβολῆς των, δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξάγει εἰς Ἰταλίαν τὰ 3)4 τοῦ ἐλαΐου της, τὸ ὁποῖον πάλιν οἱ Ἰταλοὶ ἀναμίγνύουν μὲ Ἰταλικὸν Ἔλαιον καὶ κατασκευάζουν οὕτω ἕνα νέον κράμα δηθὲν Ἰταλικοῦ ἐλαΐου. Πάντως ὁριστικὴ ἀπόφασις περὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἢ μὴ τοῦ κ. Θεοδωροπούλου θὰ ληφθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Οἱ Ἀργεντινοὶ οἶκοι ἠ ὀρισαν παρηγγείλας κατεψυγμένων κρεάτων διὰ τὴν Ἰταλίαν, ἡ ἡ ὁποίαν τὴν ἀναγωγὴ ἀπηγορεύθη.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΕΙΤΟΥΓΙΑΣΤΟΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΩΝ Τ.Τ.Τ, ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀρμόδιου ὑπουργοῦ τὰ ἀποτελέσματα τῆς λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ΤΤΤ κατὰ τὴν χρῆσιν 1934—1935 ὑπῆρξαν ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητικά:

Τὰ ἔσοδα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Προϋπολογισθέντα	330.000.000
πραγματοποιηθέντα	352.000.000
ἤτοι ἐπὶ πλέον	22.000.000

Ἐκ τῶν 22 τοῦτων ἑκατομμυρίων τὰ 6 ἑκατομμ. προέρχονται ἐκ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας, τὰ δὲ 17 ἐκ τῆς ὑπηρεσιακῆς τηλεφωνικῆς.

Οὕτως αἱ ἐνδείξεις διὰ τὸ μέλλον τῆς τηλεφωνίας—ἤτις ἐν τῷ συνόλῳ της ἀπέδοσε πρὸ 10ετίας μόλις 5 ἑκατομμύρια—εἶνε ἐκτάκτως ἐνθαρρυντικαί. Εὐχάριστον ὅμως ἐκ παραλλήλου εἶνε ὅτι παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς τηλεφωνίας, αἱ τηλεγραφικαὶ ἐπιστρέξεις οὐδόλως ὑπελείφθησαν τῶν περυσινῶν. Εἰς τὰ ἔσοδα τῶν τριῶν ὑπηρεσιῶν θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῶν τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ἀνῃσπρωσπεύουν αἱ δωρεὰν διενεργούμεναι ἀποστολαὶ καὶ